

Hız.

Musa

YAZAN: BELKİS İBRAHİM-HAKKIOĞLU • RESİMLEYEN: CEM KIZILTUĞ

GAMBER ÖYKÜLERİ

H₂MuSa

Yazan: Belkıs İbrahimhakkıoğlu

Resimleyen: Cem Kızıltuğ

Genel Yayın Yönetmeni: Osman OKÇU

Editör: Emine EROĞLU

Tasarım: Kenan ÖZCAN

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset

0212 629 06 15

NİSAN 2008

Alayköşkü cad. No: 11
34410 Cağaloğlu - İstanbul
Tel: 0 212 511 24 24
Faks: 0 212 512 40 00
www.timas.com.tr

Firavun uykusundan sıçrayarak uyandı.
Ter içinde kalkmıştı. Yaşlı kâhinin
söylediklerinden sonra her gece kâbus
görüyordu. Kâhin ona:

– İsrailoğullarından doğacak bir erkek çocuk
senin hükümdarlığına son verecek, demişti.

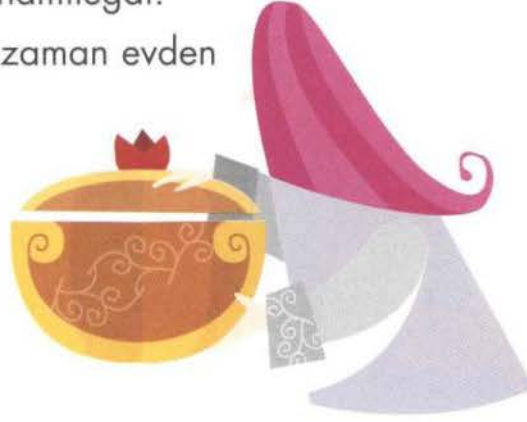
Firavun huzursuzdu. Boğulur gibi
oluyordu. Kendini bekleyen tehlikeden
kurtulmalıydı. Karar verdi. İsrailoğullarından
doğacak olan bütün erkek
çocukları öldürtecekti.

Muhafızlar şehre
dağıldılar. Doğum
yapanların başlarına dikildiler.
Yeni doğan erkek çocuklarını
teker teker acımasızca öldürdüler.

İmran'ın karısı da hamileydi.
Bebeğini doğuracağı zaman evden
uzaklaştı. Doğumunu
herkesten gizledi.
Allah ona sağlıklı ve
çok güzel bir erkek
çocuk bağışlamıştı.
Adını Musa koydu.

Annesi Musa'yı saklıyordu. Ama eninde
sonunda insanların Musa'dan haberi olacaktı.
– **Rabbim bana yardım et, dedi. Bebeğimi
Firavun'un cellatlarından kurtarayım.**

Allah ona Musa'yı kurtaracak bir çare
düşündürdü. Bebeği sandığa koyup Nil nehrine
bırakacaktı.

Musa'nın annesi inançlı bir kadındı:
– **Bana bu yolu Allah gösterdi. Mutlaka Musa
için hayırlı olacaktır, dedi.**

Küçük bir sandık buldu. Bebeğini ağlayıp
koklayarak sandığa yerleştirdi. Sandığı dualarla
Nil'in sularına bıraktı.

Sandık Nil'in sularında süzülerek ilerliyordu. Musa'nın annesi kızına:

– Kıyıda sandığı takip et. Nereye dayanacağını öğren, dedi.

Firavun'un Nil nehri kıyısında büyük ve gösterişli bir sarayı vardı. Sular sandığı sarayın bahçesinin önüne sürüklediler. Firavun ve karısı Asiye bahçede geziniyorlardı. Asiye sandığı gördü. Heyecanla Firavun'a:

– Bakın, dedi. Nil nehri bize bir armağan getirmiş.

Firavun kuşkulandı. Sandığın sularda işi neydi? Muhafızlarını çağırdı. Sandığı getirip kral ve kraliçenin önüne koydular.

Asiye sandığın kapağını kaldırdı. Güzeller güzeli bir bebek kendisine gülümsüyordu. Asiye sevinçle ellerini çırpıtı:

– Nil bize gerçekten çok güzel bir armağan getirmiş, dedi.

Fakat Firavun onun gibi düşünmüyordu. Bu bebek de nereden çıkmıştı? Kimdi?

Firavun'un canının sıkıldığını gören veziri:

– Bu, belki de İsrailoğullarından birinin çocuğudur efendim. Onu öldürtmelisiniz, dedi.

Asiye korkuyla Firavun'a dönerek:

– Aman sakın efendim, bu güzel bebeği öldürmeyiniz. Belki de büyüdüğünde onu evlat ediniriz, dedi.

Firavun bir çocuğa, bir Asiye'ye baktı.

Birbirlerine çok yakışmışlardı:

– Senin istediğin gibi olsun, dedi.

Musa'nın ablası gizlendiği yerden olup bitenleri görmüştü. Koşup annesine anlattı.

Annesi:

– Şükürler olsun Rabbim, dedi.
Yavrumu kurtaracağını biliyordum.

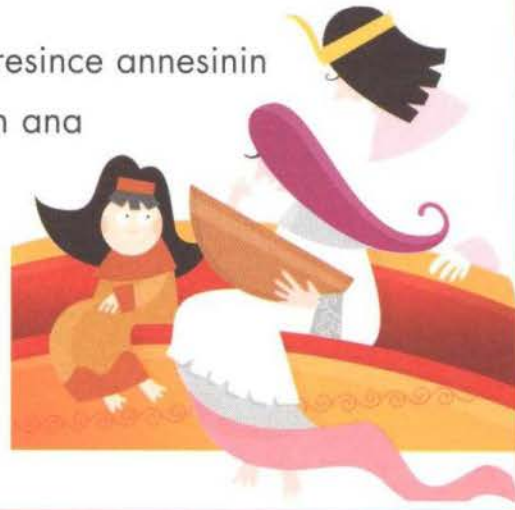

Musa'nın karnı açtı ve ağlıyordu. Asiye ona bir sütanne tuttu. Fakat Musa kadının memesini emmedi. Başka birini buldurdu. Bebek yine emmedi.

Asiye zlyordu. Bebeęin beslenmesi lâzımdı. Başka stanneler buldurdu. Bebek hiçbirinin sütünü istemiyordu. Haber saraydan şehre yayıldı.

Musa'nın annesi de saraya geldi. Kucağına oğlunu verdiler. Bebek annesini tanıdı. Koyuna sokulup memesini emmeye başladı.

Musa bebeklięi süresince annesinin style beslendi. Allah ana ile oęlu birbirine kavuřturmuřtu.

Musa günden güne büyüyüp serpildi. Güçlü, kuvvetli bir genç oldu. Akıllı, bilgili ve iyilikseverdi. Asiye onun üzerine titriyor, onu şehirdeki kötülüklerden uzak tutmaya çalışıyordu.

Fakat Musa ara sıra saraydan çıkar, halkın arasında dolaşırdı. Şehirdeki hayatın saraydaki gibi rahat ve kolay olmadığını görüyordu. Firavun'un adamları İsrailoğulları'na çok kötü davranıyor, onları ölesiye çalıştırıyorlardı. Halk yoksul ve perişandı.

Şehirde gördükleri Musa'yı çok üzüyordu. Saraydaki zengin hayattan utanç duymaya başlamıştı. Kendini yoksullara daha yakın hissediyordu. Üstelik Musa, Firavun'un tanrı olduğuna da, insanların taptıkları cansız heykellere de inanmıyordu.

Bir gün yine şehirde dolaşırken iki insanın kavga ettiğini gördü. Adamların biri İsrailoğullarından, diğeri Mısır'ın yerli halkı Kıptilerdendi. Musa onları ayırmak için yanlarına koştu. Kıpti'yi sertçe göğsünden itti. Kıpti taşların üstüne düştü ve oracıkta ölüverdi.

Musa hem çok üzüldü, hem de çok korktu. Adamın ölümü tamamen kaza idi. Onu öldürmek istememişti. Telaşla oradan kaçıp uzaklaştı. Elinden çıkan kaza için pişmandı. Allah'a dua edip yalvardı:

– Dilerim Rabbim beni doğru yola iletir, dedi.

Allah onun yolunu Medyen'e yönlendirdi. Musa günlerce yol aldı. Çok yorulmuştu. Aç ve susuzdu.

Medyen'e yaklaştığında yoldan bir su kuyusu gördü. Kuyunun etrafında obanlar sürülerini otlatıyorlardı. Aralarından iki genç kız Musa'nın dikkatini çekti. Onlar koyunlarıyla kenarda bekliyorlardı. Musa kızlara yaklaştı:

– Siz neden buradasınız?
Koyunlarınıza bakacak
erkekleriniz yok mu, diye sordu.

Kızlar:

– Babamız çok yaşlı, o yüzden
koyunlarımızı biz otlatıp suluyoruz. Çobanların
arasına girmek istemiyoruz. Biz ancak onlar
gidince koyunlarımıza su veriyoruz, dediler.

Genç kızların birinin adı Safura, diğerinin
adı Sfeyrâ idi. Onlar şuayb peygamberin
kızlarıydı. Musa kızlara yardım etti.
Koyunlarını suladı. Kızlar teşekkür edip
ayrıldılar.

Kızlarının erken döndüğünü gören Şuayb bunun sebebini sordu. Kızlar olanları anlattılar:

– Babacığım o çok iyi ve güvenilir birine benziyordu. Sana her işinde yardım edebilir. Koyunlarımızı güder, dediler.

Bu teklif Şuayb'a uygun geldi. Kızlarından birini gönderip Musa'yı çağırttı.

Musa Şuayb'a başından geçenleri anlattı.

Şuayb:

– Artık korkmana gerek yok. Zalim Firavun ve adamlarının burada sözü geçmez. Eğer istersen benim yanımda kalıp çalışabilirsin, dedi.

Musa, Şuayb peygamberin yanında kaldı. Uzun seneler ona tam bir bağlılıkla hizmet etti. Şuayb, Musa'yı çok seviyor ve takdir ediyordu. Ödül olarak kızlarından Safura'yla Musa'yı evlendirdi.

Musa Şuayb'a sekiz yıl yanında kalacağına dair söz vermişti. Aradan on yıl geçti. Artık Mısır'a dönmek istiyordu. Şuayb'dan izin istedi. Ailesini ve koyunlarını alarak Mısır'a doğru yola çıktı.

Yolda Tur dağı yamaçlarında mola verdiler. Gece olmuştu. Hava yağmurlu ve serindi. Isınmaları için ateşe ihtiyaçları vardı. Musa Tur dağında parlayan bir ışık gördü. Eşine:

– Orada parlayan ışık ateş olmalı. Siz burada bekleyin. Ben gidip bakayım, dedi.

Musa ışığa doğru gitti. Işık gür yapraklı bir ağaçtan geliyordu. Musa'nın gözleri kamaştı. Sanki rüyada gibiydi.

Birden ışığın olduğu taraftan bir ses duyuldu:

– Musa ben senin Rabbinim. Seni peygamber olarak seçtim. Şimdi Firavun'a git. Çünkü o kötülüğünü iyice artırdı.

Musa Mısır'a peygamber olarak döndü. Allah Musa'ya kardeşi Harun'u da yardımcı olarak vermişti. Birlikte Firavun'a gittiler. Firavun Musa'yı karşısında görünce çok şaşırdı. Musa ona Allah'ın emirlerini iletti. Firavun öfkeden deliye döndü.

– Sen çıldırmışsın, dedi. **Alemlerin Rabbi dediğin de kimmiş?**

Musa:

– **Sana peygamber olduğumun delillerini gösterebilirim**, dedi ve elindeki asayı yere attı. Asa kocaman başlı bir yılan oldu. Sağa sola tıslamaya başladı.

Firavun'un korkudan rengi sarardı. Musa yılanı tuttu. Yeniden asa haline getirdi. Firavun:

– **Bunu sihirbazlar da yapar. Başka bir delil göster**, dedi.

Musa sağ elini havaya kaldırıp Firavun'a gösterdi. Sonra elini göğsüne sokup çıkardı. Musa'nın eli ışık saçıyordu.

Buna rağmen Firavun
Musa'ya inanmak istemedi. Onu
ülkenin en ünlü sihirbazlarının
karşısına çıkardı.

Musa sihirbazları peygamber
olarak uyardı. Musa'ya onlar da inanmadı.

İplerini ve sopalarını yere attılar. Çeşitli
numaralarla onları yılan gibi oynattılar.

Musa:

– Allah sizin sihrinizi boşa çıkaracaktır,
dedi ve asasını yere attı. Asa kocaman bir
yılan oluverdi. Sihirbazların yılanlarını yuttu.

Sihirbazlar hayretten donup kaldılar. Bu
gerçekten Allah tarafından gösterilen bir
mucizeydi. Sihirbazlar:

– Musa sen haklıymışsın, dediler. Dileriz
Allah yaptıklarımızdan dolayı bizi bağışlar.
Bizler senin Rabbine inandık.

Firavun yenilgiye uğramıştı. Bunu hazmedemiyordu. Sihirbazlara bağırdı ve:
– Siz benden başka bir tanrıya nasıl inanırsınız?
Hepinizi işkenceyle cezalandıracağım, dedi.

Sihirbazlar Allah'a inanmış olmanın güveniyle:

– Senin hükmün ancak bu dünyada geçer.
İstedğini yap. Biz ancak Allah'tan korkarız,
dediler.

Firavun'un eşi Asiye de Allah'a iman etmişti.
Firavun büsbütün çileden çıktı. Asiye'ye de işkence yaptırdı.

Asiye ve sihirbazlar Allah'a dua ederek şehit oldular.

Mısır'da Musa'ya inananların sayısı giderek artıyordu. Firavun'un da zalimliği arttı. İnsanlara dayanılmaz işkenceler uygulatıyordu.

Allah Musa'ya
İsrailoğullarıyla birlikte şehri
terk etmesini emretti. Musa
kardeşi Harun'la beraber
İsrailoğullarını topladı. Firavun'un
adamlarına görünmemek için
gece sessizce şehri terk ettiler.

Şehrin sessizliği Firavun'un bekçilerinin
dikkatini çekti. Sağı solu kolaçan ettiler.
İsrailoğullarının evleri boşalmıştı. Haber hemen
Firavun'a uçuurldu. Firavun askerlerini toplardı:
– İsrailoğulları gizlice kaçıyor. Peşlerine
düŖeceğiz. Yakaladığınızı öldürün, diye emir
verdi.

Gün doğmadan İsrailoğullarının peşine
düŖtüler.

Firavun ve askerleri atlıydı, Musa ve adamları
yaya. İsrailoğulları Kızıldeniz'e varmışlardı.
Firavun kısa sürede onlara yetişti.

İsrailoğulları korktular. Önlerinde koskoca deniz vardı, arkalarında zalim Firavun'la askerleri. Her ikisi de ölüm demekti. Musa onlara korkmamalarını söyledi. Çünkü Allah Musa'ya denizin onlara yol olacağını söylemişti.

Musa asasıyla sulara dokundu. Sular çekilmeye başladı.

Musa ve Harun açılan yoldan ilerlediler. Halkı da onları takip etti.

Firavun şaşkınlık içerisindeydi. Gördüklerine inanamıyordu. Tövbe etmesi gerekirken kötülük etmekte ısrar ediyordu:

– Madem onlar denizde boğulmadan ilerliyorlar, biz de geçeriz, dedi.

Atını denize sürdü.
Askerleri onu takip ettiler.
Fakat Musa ve halkı karşıya geçince sular tekrar denizi doldurdu.

Firavun askerleriyle dalgaların arasında kaldı.
Kurtulmak için ırpınıyorlardı.

Firavun:

– Gücü her şeye yeten Rabbim beni kurtar,
diye bağıırıyordu.

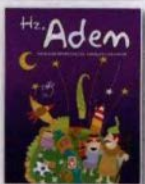
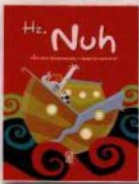
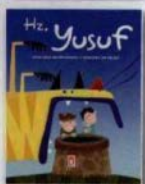
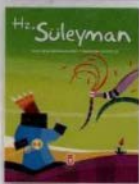
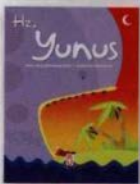
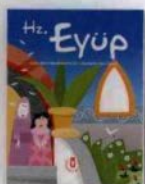
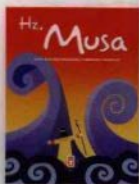
Firavun ömrü boyunca Allah'a inanmamış ve
kötülük yapmıştı. Boğulmak üzere olduğı sırada
inandığını söylemesi boşunaydı.

Firavun ve adamları çığlıklar atarak suların
içerisinde kayboldular. İsrailoğulları
Firavun'un zulmünden kurtulmuşlardı.
Musa ve Harun İsrailoğullarıyla
birlikte yollarına devam ettiler.
Allah, Musa'ya emirlerini
bildirdiğı kutsal kitap Tevrat'ı
gönderdi.

Peygamber Öyküleri

ISBN 975-362-905-2

TİMAS

9 799753 629057

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmeliğin 5. Maddesinin Değişik "g" Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.